

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΖ΄.

ΑΡΙΘ. 40

ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1907

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμον, κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κληρὸν καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῇ ἔξωτερικῇ φράγκα χρυσᾷ.....25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

+ Ὁ Στρωμνίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (πρόεδρος)
+ Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
+ Ὁ ἀρχιγραμματὴς τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Επίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπὶ τῶν περὶ ἡμῶν δημοσιευμένων — Διωγμὸς ὀρθοδό-
ξων — Ἐπίκαιρα γράμματα (Ἰσακλείας, Πελαγονείας, Βερ-
ροίας, Στρωμνίτης, Δράμας) — Δύο μητροπολιτῶν πράξεις —
Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Νεκρολογία.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΩΝ

ΕΓΓΡΑΦΗ ΠΡΟ ΟΛΙΓΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ἐν ἐφημε-
ρίσι βουλγαρικαῖς, εἶτα δὲ καὶ ἐν εὐρωπαϊκαῖς,
ἡ εἰδῆσις ὅτι ἡ Α. Α. Ὑψ. ὁ μέγας δούξ Βλαδί-
μηρος, εὐρισκόμενος ἐν Σόφια, συνέστησεν ἐν
ὀνόματι, ὡς πιστεύομεν, τοῦ μεγαλειοτάτου καὶ
εὐσεβεστάτου τσάρου πασῶν τῶν Ρωσσιῶν καὶ
τῆς πεφωτισμένης Αὐτοῦ κυβερνήσεως, εἰς τὴν
βουλγαρικὴν κυβέρνησιν ν' ἀποδῶ τοὺς ἀρπα-
γέντας ἀπὸ τῶν ὀρθοδόξων ἐλλήνων ναοὺς εἰς
τὴν δικαιοῦχον Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ
τοὺς ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ ὀρ-
θοδόξους ἑλληνας, ὄντας τέκνα αὐτῆς πνευμα-
τικά, βουλγάρους δὲ ὑπηκόους καὶ νομίμους
κατόχους τῶν ναῶν τούτων. Ἐγγράφετο δὲ συ-
νάμα παραδόξως ὅτι τὸ τοιοῦτον ἔδωκεν ἀφορ-

μὴν εἰς τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν ὅπως ὑπο-
βάλῃ τὴν παραίτησιν αὐτῆς εἰς τὴν Α. Β. Ὑψ.
τὸν ἡγεμόνα, μὴ γενομένην ὑπ' αὐτοῦ δεκτὴν.

Τὴν χαρμόσουν ταύτην εἰδῆσιν ἀναδημο-
σιεύοντες διὰ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας»
δοξάζομεν τὸν Ὑψιστον Θεόν, τὸν ἐμπνεύσαν-
τα ἀγαθὰ εἰς τὰς καρδίας τῶν χριστῶν Κυρίου,
τῶν μεριμνῶντων ὑπὲρ τοῦ δικαίου τούτου τῆς
τοῦ Χ. Μ. Ἐκκλησίας καὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρ-
θοδόξων τέκνων αὐτῆς, διότι καὶ εἰς τὰς ἀγαθὰς
καὶ δικαίας διαθέσεις τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς ἐστή-
ριξε πάντοτε προσδοκίας ἀγαθᾶς τῆς ἀπονομῆς
τοῦ δικαίου ἑαυτῇ τε καὶ τοῖς εὐσεδέσι τέκνοις
αὐτῆς.

Ἡ μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία μυστικῶς
ἀνέχεται τὰ πάντα, εὐχεται δ' ὑπὲρ πάντων τὰ
ἀρεστὰ τῷ Θεῷ, μὴ παύουσα νὰ διαφωτίζη πάν-
τας ὑπὲρ τῶν δικαίων αὐτῆς, ὧν ἔφορος ὁ τῶν
ἀγαθῶν ἄνωθεν χορηγὸς, οὗ τὸ ὄνομα διηνε-
κῶς εὐλογεῖ «πάντων ἕνεκεν».

Ο «ΝΕΟΣ ΕΛΕΓΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ» τῆς Βιέν-
νης, ἡ γνωστὴ ἐφημερὶς ἡ τοσοῦτον εἰς τὰ

πραγμάτα τῆς Ἀνατολῆς ἀσχολουμένη καὶ συνήθως αὐθεντικὰς ἔχουσα πληροφορίας, ἔγραψεν ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ περίφρων βασιλεὺς τῆς ὀρθοδόξου Ρουμανίας Κάρολος ὁ Α' ἐδῆλωσε, κατὰ τὰς συνδιαλέξεις αὐτοῦ μετὰ τῆς Α. Ἐξ. τοῦ ἀρχικαγκελαρίου τῆς Αὐстроουγγαρίας βαρὼν Αἰρενταλ, καὶ τὰδε σὺν ἄλλοις εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀφορῶντα φρονεῖ, καθὰ γράφουσιν, ἡ Α. Β. Μ. ὅτι, συνωδὰ τοῖς προηγηθεῖσιν ἐν τῇ εἰρημένῃ βασιλικῇ δηλώσει, «εἰς τὰς Δυνάμεις ἀπόκειται τοῦ λοιποῦ ν' ἀντιταχθῶσιν εἰς τὴν τόσον ἀδιάλλακτον στάσιν, ἣν δεικνύει τὸ Πατριαρχεῖον».

Ἐπειδὴ οἱ εἰρημένοι λόγοι εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνάγονται τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διοίκησιν, ἡ σύνταξις τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ δηλώσῃ μετ' εἰλικρινείας ἅμα καὶ παρρησίας ἀρμοζούσης εἰς τὴν τοῦ Πατριαρχείου θρησκευτικὴν ἀποστολὴν, ὅτι τοῦτο οὐδαμῶς — ἐν τῇ ιδιότητι αὐτοῦ ταύτη — ἀναγνωρίζει ὑπάρχον ζήτημα «κουτσοβλαχικὸν ρουμανικόν» — κατὰ δὲ τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ διοίκησιν καὶ ἐν τῇ ἐξασκήσει τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς αὐτοῦ συναντᾷ μερίδα τινα ἐλληνοβλάχων, κοινότερον ἀποκαλούμενων κουτσοβλάχων, δελεασθεῖσαν καὶ συντηρουμένην χρηματικῶς ὑπὸ τῆς ἐν Βουκουρεστίᾳ ἀπὸ πεντηκονταετίας σχεδὸν ὑφισταμένης Ρουμανικῆς προπαγάνδας ὑπὲρ τῶν ἐντεῦθεν τοῦ Δουναβέως ἐνοικούντων ἐν τοῖς βορείοις — δυτικοῖς μέρεσι τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ἐλληνοβλάχων.

Τὸ δέκατον μόνις ὅλης ταύτης τῆς ἐλληνοβλαχικῆς μερίδος, τὸ σαγηνευθὲν διὰ χρημάτων ἢ τινων ἐτέρων ὑλικῆς φύσεως ὀφελιμάτων, καὶ δι' ὅπερ δημιουργεῖται διὰ πολλῶν μόχθων τε καὶ χρημάτων νέον καθεστὼς ρουμουνίζον ἐκκλησιαστικὸν καὶ σχολικόν, τὸ πολλοστὸν τοῦτο τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ, τὸ ἔτοιμον νὰ διαλυθῇ εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη εὐθὺς ὡς παύσωσιν αἱ χρηματικαὶ χορηγίαι τῆς προπαγάνδας, ἐξ ὧν ὁ σιτισμὸς στοιχείων ἀέργων καὶ οὐχὶ ἐντίμων, τὸ τερατοτόκημα τοῦτο τῶν πολιτικῶν ραδιοργάνων ἥκιστα δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐκπροσωπεῖ τὴν ἐλληνοβλαχικὴν ἐν τοῖς ὀρθοδόξοις μερίδα, ὡς οὔτε τὰ ἀγοραζόμενα φρονήματα αὐτοῦ δυνατόν νὰ πιστευθῶσιν ὡς ἡ ἐγκάρδιος ἐκδήλωσις τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν θελήσεων καὶ συναισθημάτων τοῦ ἐλληνοβλαχικοῦ πληθυσμοῦ.

Τὸ τμήμα τοῦτο τοῦ ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ, τὸ πολλῶν ἐπαίνων ἄξιον, μόνις ἀνερχόμενον, κατὰ στατιστικὰς (ἀκριβεῖς ἐννοεῖται) πληροφορίας εἰς ἑκατοντακισχιλίους, ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, ἐξ οὗ ἀποσπῶνται, διὰ λόγους ἄνω ρηθέντας, οἱ πεποιθήσεις ἀντὶ χρημάτων ἀνταλλάσσοντες, ἦν ἀπ' αἰώνων καὶ ἔστι καὶ ἔσται συνδεδεμένον ἀρρήκτως μετὰ τῶν ἐλλήνων ἀδελφῶν αὐτῶν, τῶν μὴ λαλούντων τὴν οἰοῦν βλαχικὴν διάλεκτον, φυλάττον ἐπὶ ἑκατοντάδας ἐτῶν καὶ ἐν μέλλοντι σὺν Θεῷ φυλάξον τὰ γνωρίσματα τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, κατὰ τὴν θεῖαν εὐδοκίαν, οὐδαμῶς συσσεῖον τὸ ἀπ' αἰώνων καθεστὼς.

Εἰς τοῦτο τὸ αἰώνιον καθεστὼς καὶ ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος ἀδιασείστως ἐμμένει καὶ θέλει ἐμμένει. Ἐφ' ᾧ ἄδηλον καὶ ἀδιανόητον τί καὶ ποῖον ἄρά γε ζήτημα ἀνατίθηναι εἰς τὴν εὐμενῇ προστασίαν τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων ἡ Α. Μ. ὁ γαληνότατος καὶ πεπνυμένος βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας Κάρολος.

ΔΙΩΓΜΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

Ἡ κατωτέρω δημοσιευομένη ἐκθεσις τοῦ πανιερχ. μητροπολίτου Ἡρακλείας περὶ τῶν ἀνὰ τὸν νομὸν Ἀδριανουπόλεως βουλγαρικῶν βαιοπραγιῶν, μαρτυρεῖ ὅτι τὰ βουλγαρικὰ Κομιτάτα, οὐδὲν μαθόντα καὶ οὐδὲν ἀπομαθόντα, ἤρξαντο ἐπεκτείνοντα συστηματικῶς τὴν κακοῦργον αὐτῶν δράσιν καὶ ἐπὶ τῆς Θράκης.

Τὰς τοιαύτας προθέσεις τῶν Κομιτάτων ἀπὸ καιροῦ προανήγγειλεν ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέσεων τῶν κατὰ χώραν μητροπολιτῶν. Ἰδοὺ τί ἔγραφεν π. χ. ὑπὸ ἡμερ. 31 Ἰουλίου ἐ. ἐ. ὁ πανιερχ. μητροπολίτης Σαράντα-Ἐκκλησιῶν.

«Ἐπὶ τῇ ἀφορμῇ ταύτῃ, γνωρίζω τῇ Ὑ. Θ. Π. ὅτι καὶ τὸ τμήμα ἡμῶν ὑπερεπληρώθη βουλγαρικῶν συμμοριῶν, αἵτινες δὲν ἤρξαντο μὲν εἰσέτι δρῶσαι, πλὴν ἄλλ' ἀναμένουσι διχταγὰς πρὸς ἐνέργειαν· τὰ δὲ διαπραχθέντα ὑπ' αὐτῶν ἄχρι τοῦδε εἶναι ὁ φόνος δύο ὀρθοδόξων ἐκ Σαμακοβίου καὶ ἡ σύλληψις ἐνός ἐκ Σκεπαστοῦ, πρὸς ὃν, μετὰ φοβεροῦς δαρμούς ἀπολυθέντα, ἐδήλωσαν ὅτι σκοπὸς αὐτῶν εἶναι οὐχὶ

ἡ ληστεία, ἀλλὰ νὰ γδάρωσι τοὺς Ἑλληνας».

Ὡς πιστοῦται νῦν ἐκ τῶν πραγμάτων, οἱ κακοῦργοι ἐτήρησαν τὸν λόγον των καί, λαβόντες τὰς ἀναμενομένας διαταγὰς, ἤρξαντο γδέρνουντες τοὺς Ἑλληνας.

Αἱ ἀποκαλύψεις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶς βουλγάρου διπλωματικοῦ πράκτορος κ. Νάτσεβιτς ἐξακολουθοῦσιν ἐμποιοῦνται μεγίστην ἐντύπωσιν παρὰ τῇ εὐρωπαϊκῇ δημοσιογραφίᾳ καὶ τῇ δημοσίᾳ γνώμῃ. Οὕτως, ἐπὶ παραδείγματι, ἡ ἔγκριτος ἰταλικὴ ἐφημερίς «*Popolo Romano*» πληροὶ στήλας ὁλοκλήρους διὰ τηλεγραφημάτων αὐτῆς ἐκ Βιέννης, περιεχόντων τὰς κυριωτέρας περιχοπὰς τῶν ἀποκαλύψεων τοῦ κ. Νάτσεβιτς.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ γνωστοῦ πραξικοπήματος τῶν Βουλγάρων κομιτῶν κατὰ τοῦ Ἀγγλοῦ συνταγματάρχου Ἑλλιοτ ἐπανερχομένη ἡ παρισινὴ «*Gaulois*», γράφει τὰ ἀκόλουθα·

«Τὰ δύο σπουδαιότερα γεγονότα τῶν τελευταίων ἐβδομίδων ἐπὶ τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου εἰσὶν αἱ ἀποκαλύψεις τοῦ κ. Νάτσεβιτς, περὶ ὧν ἡσχολήθημεν ἤδη, καὶ ἡ ἀπόπειρα κατὰ τοῦ Ἀγγλοῦ συνταγματάρχου Ἑλλιοτ, ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς ἐν τῷ διαμερίσματι Δράμας.

«Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐγκληματικῆς ταύτης ἀποπέρας, κατὰ λεπτομερείας παρεχομένης ἐν ἀλληλογραφίᾳ ἐκ Σόφιας, ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

«Περὶ τοὺς δέκα κομιτῆς, ἀποτελέσαντες μέλη τῆς συμμορίας Δάεφ, τῆς ἀποπειραθείσης τὴν σύλληψιν τοῦ Ἑλλιοτ, ἀφίκοντο ἐσχάτως εἰς Σόφιν, ὑπεβλήθησαν δὲ εἰς λεπτομερῆ ἀνάκρισιν ἐν τῇ Διευθύνσει τῆς ἀστυνομίας, περὶ ταύτην καὶ ἐνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἦν οἱ κομιτῆς προέβησαν εἰς τὰς ἀκολουθούσας δηλώσεις.

«Ὁ βοϊβόδας Δάεφ, ὅστις διώκει συμμορίαν ἀπκρτιζομένην ἐξ 60—70 μελῶν, μαθὼν ὅτι ὁ συνταγματάρχης Ἑλλιοτ διηυθύνθη πρὸς τὸ χωρίον Γκιουρετζίκ—ὅπερ ἐπεσκέπτετο συχνάκις—ἀπέστειλε δέκα ἄνδρας πρὸς σύλληψιν αὐτοῦ. Ὑπετίθετο ὅτι ἡ σύλληψις θὰ κατωρθοῦτο εὐχερῶς, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει

τῆς μεγάλης ἐμπιστοσύνης τῶν Ἀγγλῶν πρὸς τοὺς Βουλγάρους καὶ τῶν συμπαθειῶν ὧν οἱ κομιτῆς ἀπολαύουσι παρ' ἐκείνοις.

«Πλησίον τῆς οἰκίας ὅπου ὁ κ. Ἑλλιοτ ἐφιλοξενεῖτο ὑπάρχει κρήνη, παρ' ἣν ἡρέσκετο οὗτος νὰ διατρίβῃ κατὰ τὰς πρωίας καὶ τὰς ἐσπέρας. Ἐκεῖ λοιπὸν κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ Δάεφ, οἱ κομιτῆς ἐνεδρεύοντες, περετῆρησαν τὴν πρῶτην τὸν συνταγματάρχην κατευθυνόμενον πρὸς τὴν κρήνην, ἄνευ συνοδείας, κατὰ τὴν συνθήειάν του. Αἰφνης, οἱ δέκα κομιτῆς, περικυκλώσαντες αὐτόν, διέταξαν νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ, καὶ, ἐπὶ τῇ ἀρνήσει του, συνέλαβον αὐτόν. Ὁ κ. Ἑλλιοτ ἐκάλεσεν εἰς βοήθειαν, καὶ ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ οἱ κομιτῆς ἔλχον ἀμυντικὴν στάσιν. Ἐπληκολούθησε συμπλοκή· ὁ συνταγματάρχης, ἐπωφελοῦμενος τῆς συγχύσεώς των, ἐφόρευσε τρεῖς τῶν κομιτῶν διὰ τοῦ πολυκρότου του, ἐνῶ οὗτοι ἐτραυματίσθησαν αὐτόν κατὰ τὸν πόδα. Τέλος οἱ κομιτῆς κατόρθωσαν νὰ καταφύγωσιν εἰς τὸ δάσος καὶ οὕτως ὁ Ἑλλιοτ ἐσώθη.

«Οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Δάεφ δηλοῦσιν ὅτι ἐπικνήλθον εἰς Βουλγαρίαν, διότι ἡ ἀσύνητος αὕτη πράξις τοῦ Δάεφ ἐφείλκυεν ἐπ' αὐτοὺς σύντονον τὴν καταδίωξιν τῶν Ἀρχῶν καὶ οὐδαμοῦ εὕρισκον ἄστυλον ἀσφαλῆς. Πρὸς τοῦτοις δὲν ἐννοοῦσι—λέγουσι—νὰ ὑπακούωσιν, εἰς τὸ μέλλον, εἰς τὸν Δάεφ, ὅστις κυρίως, ἀσχολεῖται εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ βαλάντιου του, δίκην κοινοῦ ληστοῦ τῶν ὁρέων»

«Καὶ ὅμως, οἱ κακοῦργοι οὗτοι ἀφέθησαν ἐλεύθεροι ἀνά τὴν Βουλγαρίαν, παρασκευαζόμενοι, πάντοις, εἰς νέαν καθόδον πρὸς τὰς μακεδονικὰς χώρας. Ἐνῶ τὸ ἑκτακτον δικαστήριον τῆς Θεσσαλονίκης, δικάσαν ἐπτά Βουλγάρους τῆς Γκιουρετζίκ ἐνεχομένους εἰς τὴν κατὰ τοῦ κ. Ἑλλιοτ ἀπόπειραν, ἐπὶ παρουσίᾳ τούτου, τῶν προξένων Ἀγγλίας, Αὐστρουγγαρίας, Ρωσσίας καὶ ἄλλων ἀκρατῶν, κατεδίκασε δύο μὲν ἐξ αὐτῶν (ἐν οἷς καὶ τὸν μικτάρην) εἰς δωδεκαετὴ δεσμὰ, τρεῖς εἰς ἑπταετὴ καὶ τοὺς λοιποὺς εἰς τριετὴ καὶ διετὴ.

Ὁ κ. Ἑλλιοτ, ἐν τῇ καταθέσει αὐτοῦ ὡς μάρτυρος, ἐδήλωσεν ὅτι οἱ κομιτῆς ἦσαν ἐφωδιασμένοι δι' ὅπλων. Μάνλιχερ καὶ βομβῶν, ἔφερον δὲ πάντες ὁμοιόμορφον τεφρόχροον στολὴν.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἐκθεσίς ὑπὸ τοῦ ἑλληνοπολίτου Ἡρακλείου.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Εὐγνωμόνως δεξάμενος τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίας 13 Ἰουλίου 1907 σεβαστὴν πατριαρχικὴν ἐπιστολὴν περὶ ἀνακλήσεως ἐκ τῆς περιοδείας τοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μου ἐν Ἀδριανουπόλει Βουλγάρου πράκτορος, πληροφορῶ ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἡ Α. Ε. ὁ μουτεσchrifης ἡμῶν, μετὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐζήτησέ μοι πληροφοροφoρίας συμπληρωματικὰς καὶ ἐπεξηγητικὰς τῆς πρὸς τὴν Ὑμ. Θ. Παναγιότητά ἐκθέσεώς μου ἀπὸ 8 Ἰουνίου ἥς καὶ ἀκριβὲς ἀντίγραφον τουρκικὸν παρουσιάσέ μοι. Παρέσχον αὐτῷ τὰς ζητούμενας πληροφορίας καὶ ἔκτοτε, ἐν εὐκαιρίᾳ καταλλήλῳ, φαίνεται ὅτι θέλει ν' ἀκούῃ τὴν γνώμην μου περὶ τῶν περὶ βουλγαρικῶν χωρίων καὶ ἰδιῶν τοῦ Γενῆ Τσιφλικίου τῆς ἐπαρχίας μου. Δυστυχῶς αἱ ἐνέργειαι τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου καὶ τῆς περιοδείας τοῦ εἰρημένου Βουλγάρου Πράκτορος ἤρξαντο νὰ φαίνωνται, καθ' ὅσον περὶ τὴν 20 Ἰουλίου, ἐξ ἄγνωστοι, μὲ ἐνδύματα ἀπὸ σαγιάκι τῆς Σόφιας, εἰσῆλθον περὶ τὴν ἡμίσειαν τῆς νυκτὸς εἰς Ἀλμαλῆ, χωρίον ἔχον ὑπὲρ τὰ 200 στέφανα καὶ ὑπαγόμενον εἰς τὸν Καζῆν καὶ τμήμα Μαλγάρων καὶ καταγινόμενον εἰς τὴν κτηνοτροφίαν καὶ γεωργίαν, διηυθύνθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ προκρίτου Ἀρχοντῆ, ὅστις εὕρισκετο κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς τὸ καφενεῖον καὶ ἐλήστευσαν τὴν οἰκίαν του, παραλαβόντες τὰ πολυτιμότερα πράγματα, ἐνώπιον τῆς μόνῃς ἐν τῇ οἰκίᾳ μητρὸς του. Ἐπηκολούθησε συμπλοκὴ μετὰ τῶν κατοίκων καὶ τῶν ἐπιδρομέων, ἀλλ' οἱ τελευταῖοι, πάνοπλοι ὄντες διὰ τυφεκίων τελευταίου συστήματος, ἐπλήγησαν τινὰς καὶ ἀπῆλθον ἀνενόχλητοι. Ἐκεῖθεν μετὰ τρεῖς ἡμέρας μετέβησαν εἰς Γραμπύνα, ἐν τῶν μεγχλειτέρων χωρίων τοῦ τμήματος Κεσσάνης, ἐπίσης κατὰ τὴν ἡμίσειαν τῆς νυκτὸς, καὶ ἐλήστευσαν, βασανίσαντες πρότερον ἀρκετὰ, τῶν ἐκ τῶν προκρίτων Μπαλῆν ὀνομαζόμενον καὶ ἀπῆλθον ἀνενόχλητοι. Σήμερον περιφέρονται εἰς τὰ διάφορα περὶ (μετὰ Μαλγάρων καὶ Κεσσάνης) χωρία, ἀρπάζοντες καὶ ὀλονέν αὐξάνόμενοι ἐκ τῶν κκοποιῶν ὁμοίων των, οἱ ὅποιοι δὲν λείπουν ἐκ τῶν χωρίων. Οἱ συναθροισθέντες κάλυκες τῶν φυσιγγίων φέρουσι τὰ γράμματα τῶν ὀπλῶν τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ. Οἱ λησταὶ ὁμιλοῦσι τὴν βουλγαρικὴν, τουρκικὴν καὶ ἑλληνικὴν, διότι εἶνε φυγάδες εἰς Βουλγαρίαν τῶν χωρίων ἡμῶν,

οἱ ὅποιοι, ἐκεῖθεν ἀποσταλέντες, εὐκόλως περισυνέλεξαν ἐντεῦθεν τοὺς ὁμοίους των, καὶ ἰδοὺ πῶς. Πρὸ ἐτῶν τινων, ὁ πρῶν Μουφτῆς Μαλγάρων, προσεκάλεσε Σταῦρόν τινα Μαλγαρηνὸν νέον νὰ θερίσῃ τὸ χωράφιόν του, νὰ βόσκη δὲ συγχρόνως καὶ τὸν ἵππον του. Ἐπειδὴ ὁ νέος δὲν ἤθελε νὰ ἐπιτηρῇ καὶ τὸ ζῶον διὰ νὰ μὴ ἀπασχολεῖται ἐκ τοῦ θέρους, ὁ Μουφτῆς ἀπέπεμψε αὐτόν.

Ὁ Σταῦρος ὀργισθεὶς, ἵνα ἐκδικηθῇ τὸν Μουφτῆν καὶ ἐπειδὴ καὶ ὁ ἵππος ἦτο ἀξίας, μετὰ τοῦ ἵππου ἔγινεν ἄφικτος καὶ κατέφυγεν εἰς Βουλγαρίαν, ὁπόθεν καὶ ἄλλοτε πάνοπλος ἐθεάθη εἰς τὰ μέρη ταῦτα καὶ ἀπεσύρθη. Ἡδὴ εἰκάζεται ὅτι ὁ Σταῦρος εἶνε ἐπὶ κεφαλῇ τῆς συμμορίας ταύτης, διότι γνωρίζει ὅλα τὰ κρυφύγετα καὶ πανταχοῦ εὕρισκε προστασίαν.

Καὶ ἕτερον. Ὁ ἐκ Γραμπύνης Μπαλῆς ἀνεγνώρισε μετὰ τῶν ληστῶν καὶ τὸν πρὸ ἐτῶν ποιμένα του, ἐκ τοῦ μεγάλου χωρίου, **Βουλγάρικου** καλουμένου τοῦ παρὰ τὴν Κεσσάνην κειμένου. Ὅτι δὲ τὸ Κομιτάτον ἐνεργεῖ ἤδη ἐν Θράκῃ, ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὰς ἀπαγωγὰς καὶ ληστείας τοῦ Κωστάκη Ζημητρίτου καὶ γαμβροῦ τοῦ Κωνσταντῆ, ἀπὸ Σοφίδας τῆς Βιζύης, καὶ τότεν ἄλλων κακουρημάτων, τὰ ὅποια, λέγεται, ὅτι συμβαίνουσιν ἀπὸ Λουλέ-Μπουργάζ μέχρι Βιζύης καὶ Μηδείας.

Τὴν ἀδμονοσίαν τῶν χριστιανῶν φιλησυχῶν ὑπηκόων τῆς Α. Α. Μ. τοῦ λοφίλου ἡμῶν Ἀνακτος κατανοεῖ ἡ Ὑμ. Θ. Παναγιότης, ἐὰν λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν γενικὴν τοῦ Βιλαετίου ἡμῶν ἀπορίαν καὶ ἔλλειψιν τῶν ζώων, τὰ ὅποια παρὰ τιμὴν ἀναγκάζονται νὰ ἐκποιῶσιν οἱ γεωργοί, ἵνα μὴ φοβήσων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Ἐὰν ἡ πικρομολογουμένη εὐσπλαγχνία τοῦ φιλολάου ἡμῶν Ἀνακτος, δὲν ἐγίνετο γνωστὴ ἀπὸ τοῦδε, διὰ παροχῆς σπόρου καὶ τροφῆς σίτου, οἱ πτωχοί, βιζόμενοι ὑπὸ τῆς πείνης, θὰ ἐγίνοντο λησταί.

Οἱ κάτοικοι τῶν τμημάτων Μαλγάρων καὶ Κεσσάνης, ἐντρομοὶ παρεκάλουν με νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τῶν Ἀρχῶν εἰς καταδίωξιν τῶν συμμοριῶν τούτων, ἢ εἰς διανομὴν ὀπλῶν πρὸς αὐτοὺς, ἵνα ἀμύνωνται, ἄλλως θὰ εὐρεθῶσιν εἰς τὴν ἀνάγκην, **μόνοι νὰ ὀπλισθῶσι**, πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτῶν, λαμβάνοντες τὸ παράδειγμα ἐν τῶν ἐν Μκεδονίᾳ συμβαινόντων. Ἡ διοίκησις Ραιδεστοῦ, ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τῆς ἐν Κεσσάνῃ ἐξαπέστειλε χωροφύλακας, ἀλλὰ μέχρι σήμερον εἰς οὐδὲν προέβησαν οὗτοι. Οἱ ἐκ Ραιδεστοῦ ἀποσταλέντες τρεῖς ζαπτιέδες μετὰ τοῦ ἐκατόνταρχου, ἐκ τοῦ φόβου ἐνεκλείσθησαν ἐν Μαλγάρῳ, χθὲ

δὲ ὁ Μουτεσαρίφης ἡμῶν ἀπήντησέ μοι, μετὰ τὸ μετ-
λήσιον, ἐρωτήσαντι τί ἐπραξεν, ὅτι ἐφθασαν ἐπὶ τό-
που οἱ Κιρσερδάριδες, οἱ ὅποιοι εὐχομαι νὰ ἐκτελέ-
σωσι τὸ καθήκον των· ἄλλως, φοβοῦμαι, Παναγιώτα-
τε Δέσποτα, μήπως πραγματοποιήσωσιν οἱ χωρικοὶ
τὴν ἀνωτέρω δῆλωσίν των, ὅτι θ' ἀναγκασθῶσιν, ἵνα
ὑπερασπίσωσι τὴν ζωὴν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν περιου-
σίαν αὐτῶν.

Ἐπὶ τούτοις κτλ.

Ἐν Ραιδεστῷ, τῇ 14 Αὐγούστου 1907.

† Ὁ Ἡρακλείας ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

Ἐκθεδὶς Μητροπολίτου Πελαγονείας.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἐγραψα τῇ 26 παρελθόντος Ἰουλίου ὅτι οἱ Βούλ-
γαροι σχισματικοὶ ἀπέκτειναν ἐννέα ὀρθοδόξους κατὰ
τὸ πρῶτον ἡμῖς τοῦ Ἰουλίου ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πελα-
γωνείας.

Καθὰ δὲ γράφει μοι ὁ ἐν Μοναστηρίῳ Ἐπίτροπός
μου, διὰ τῶν ἐννέα φόνων δὲν ἐκορέσθησαν· ἐποφει-
θέντες δὲ, ἴσως, ἐκ τῆς ἀνά τὸν νομὸν περιοδείας τοῦ
ἐξοχ. Νομάρχου, ἀνεστάτωσαν τὸν τόπον.

Τῇ 24 Ἰουλίου, περὶ τὴν 12 ὥραν τουρκιστί, τρεῖς
τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου παρεμόνευσαν τὸν ἐν Ἀτ-
παζαρίῳ πανδοχεᾶ Χρήστον Ναιδον, τὸν ἐκ Μακρόβου,
καὶ πυροβολήσαντες αὐτὸν πεντάκις, ἐξερχόμενον τοῦ
πανδοχείου, ἐπλήγωσαν εἰς τὸ στῆθος. Ὁ πληγωθεὶς,
ἐτῶν ὥσει 30, οἰκογενειάρχης, νοσηλεύεται ἐν τῷ ἡμε-
τέρῳ κοινοτικῷ Νοσοκομείῳ καὶ ἀνεγνώρισε τὸν ἕνα
ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας συλληφθέντων δύο ὡς δρα-
στῶν τοῦ κακουργήματος.

Τῇ ἐπαύριον, ἐγένοντο δύο ἀπόπειραι φόνων κατὰ
βουλγαρίζοντων, πάντες δὲ πιστεύουσιν ὅτι τὸ Κομι-
τάτον ἤρξατο, αὖθις, νὰ φονεύῃ τοὺς ἀπειθεῖς εἰς τὰ
κελεύσματα αὐτοῦ Βουλγάρους. Πρῶτον καταδικάζου-
σιν εἰς θάνατον, Παναγιώτατε Δέσποτα, τὸν δεινὰ ἢ
δεινὰ Ὀρθόδοξον, εἴτα δὲ διὰ κλήρου ὀρίζουσι τὸν
δήμιον καὶ τάσσουσιν αὐτῷ ἀνάλογον προθεσμίαν πρὸς
ἐκτέλεσιν· ἂν δὲ μὴ θανχτώσῃ ἐντὸς τῆς ταχθείσης
προθεσμίας τὸν Ὀρθόδοξον ἢ τὸν ὡς προδότην λογι-
ζόμενον Βούλγαρον, φονεύεται ἀμειλίκτως τῇ ἐπαύριον
ὑπὸ ἄλλων τοῦ Κομιτάτου μελῶν καὶ οὕτω καθεξῆς.

Τῇ 26 Ἰουλίου, περὶ τὴν 7 ὥραν τουρκιστί, δύο τοῦ
Κομιτάτου μέλη, καταλαβόντα κοιμώμενον ἐν τῷ κα-
ταστήματί του τὸν νηματοπώλην καὶ ἔγκριτον ὁμο-
γενῆ Θωμᾶν Τζίμαν, ἐπυροβόλησαν κατ' αὐτοῦ πεντά-

κις. Ἄλλ' οὗτος, μὴ πληγωθεὶς εὐτυχῶς, ἐξῆλθε τοῦ
καταστήματος αὐτοῦ καὶ, καταδιώξας, ἐπυροβόλησε
κατ' αὐτῶν καὶ τὸν μὲν ἕνα ἐφόνευσε, τὸν δὲ ἕτερον,
πληγωμένον συλλαβὼν, παρέδωκε τῇ σπευσάσῃ ἐπὶ τό-
που Ἀστυνομίᾳ.

Τῇ 29 ἰδίου, ἐγένετο καὶ τρίτη κατὰ βουλγαρίζον-
τος ἀπόπειρα φόνου, ἀλλ' οὐδεὶς συνελήφθη ὑπὸ τῆς
Ἀρχῆς.

Περὶ δὲ τοῦ ἐν Φλωρίνῃ δράματος, γράφουσί μοι ὅτι
τῇ 28 Ἰουλίου, πρωτὰ Σαββάτου, ὁ Βούλγαρος σχισμα-
τικός ἱερεὺς Ἡλίας ἐφανεύθη ἐν μέσῃ ὁδῷ ὑπὸ ἀγνώστου
προσώπου, καὶ ὅτι ὁ ρωμουνίζων Ἀστυνόμος Κωνσταν-
τίνος ὑπέδειξεν ὡς δράστην τὸν Γραμματέα τῆς Μη-
τροπόλεως Ἀριστείδην, εὖ ἡγμένον νέον, 22 περίπου
ἐτῶν, ὃς δειλιάσας ἐκρύβη πρὸ συναισθανθείς ὅμως
ὅτι ἐζημιούτο ἐκ τῆς ἀποκρύψεως, ἐξῆλθε καὶ, μετα-
βάς, παρέδωκε ἑκὼν τῷ Ἀστυνόμῳ, φανατικῷ Ρωμού-
νῳ, ὅστις, ὡς λέγεται, πρὸ πάσης ἀνακρίσεως ἐφόνευ-
σεν αὐτόν. Ὁ κόσμος ἐναγωνίως ἀναμένει παρὰ τῆς
Σεβ. Κυβερνήσεως ἵνα ἐξακριβώσῃ τὰ γεγονότα καὶ
ἀποδῷ τὸ δίκαιον ὅπου ἀνήκει. Ὁ οὕτως φονευθεὶς
Ἀριστείδης ἐκηδεύθη ὑφ' ὅλης τῆς ἐν Φλωρίνῃ ὁμο-
γενείας ἐν βαθυτάτῃ συγκινήσει.

Ἐπὶ τούτοις κτλ.

Ἐν Φαναρίῳ, τῇ 8 Αὐγούστου 1907.

† Ὁ Πελαγονείας ΙΩΑΚΕΙΜ

Ἐκθεδὶς Μητροπολίτου Βερροίας

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἰδοὺ τὰ τῶν ἰσχυρῶν προστατῶν τῆς δρακὸς τῶν
ρωμουνιζόντων γενναῖα ἀνδραγαθήματα! Οἱ γεννάδαι,
ἄρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρὸς πάντα τὰ ἐπίσημα πρόσωπα
ἐγγράφων κατ' ἐμοῦ, ὡς φίλου δῆθεν τῶν Ἑλλήνων
ἀνταρτῶν, καταγγελιῶν, ὧν ἕνεκα ἐπέτυχον τοῦ ἐξευ-
τελισμοῦ τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεώς μου καὶ τοῦ ἐμοῦ
περιορισμοῦ ἐντὸς τῶν στενῶν ὁρίων τῆς πόλεως Βερ-
ροίας, παρὰ τὰ κεκκλονισμένα καὶ νενομισμένα, κατέ-
ληξαν εἰς τὴν γενικὴν ἀγρίαν σφαγὴν παντὸς ἀνθιστα-
μένου εἰς τὴν φανατισιοπληξίαν αὐτῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν
ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ θυμάτων Ἑλλήνων καὶ Ἑλ-
ληνοβλάχων ἀπὸ 1 Αὐγούστου, ἄχρι σήμερον, ἀνέρχεται
εἰς 26, ὡς δείκνυσιν ὁ ἐσώκλειστος ὀνομαστικός κατά-
λογος. Ἡ ἐπὶ τοῖς κακουργήμασι τούτοις καύχησις
καὶ ἄλαζονεία ἀφίεται ἀμέριστος εἰς τοὺς πρωτουργούς.
Γεννᾶται ὁμως τὸ ζήτημα· τίς προὐκάλεσε τὰ κακουρ-
γήματα ταῦτα; Ὁ ρωμουνίζων ἄρα γε Μητροπολίτης

ὁ ὡς μὴ ὑπάρχω· ἐνταῦθα; Ἄρα διαπράττονται ἐγκλήματα καὶ μὴ ὑπάρχοντων μητροπολιτῶν. Διὰ τοιοῦτον παρκαλύπτονται οἱ Ἕλληνες Μητροπολίται τῆς ἐνασχέσεως τῶν πολλαπλῶν αὐτῶν καθηκόντων; Οἱ ἐν Ναούσῃ χριστιανοὶ μου ἀπὸ τινῶν μηνῶν ταραττονται ὑπὸ κομματισμῶν, ἡ δὲ σεβαστὴ Κυβέρνησις δὲν μοι ἐπιτρέπει τὴν ἐκείσε μετέβασιν. Πολιτικῆς ἄρα γε φρονήσεως ἔργον εἶνε τοῦτο; ἢ μήπως ποιμαντορικῆς προνοίας ἴδιον τυγχάνει ν' ἀφίωνται ἐλεύθεροι οἱ κοινοτικοὶ κομματισμοὶ καὶ τὰ ἄγρια πάθη; «Εἶπον καὶ ἐλάλησα, ἀμαρτίαν οὐκ ἔχω».

Ἐπὶ τούτοις κτλ.

Ἐν Βερολίῳ τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1907.

† ὁ Βεροῖας καὶ Ναούσης ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κατάλογος τῶν ὑπὸ τῆς συμμορίας τῶν ρωμουνιζόντων κατὰ μῆνα Αὐγούστου τοῦ 1907 δολοφονηθέντων Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνοβλάχων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βεροῖας.

Ἐκ Κοζάνης

- 1) Γεώργιος Τζίκας
- 2) Ζήσης Ν. Παγούνη
- 3) Κων)τίνος Ζήση Παγούνη

Ἐκ Βεροῖας

4) Ζήσης Δημ. Ἀδαμῆκος	ἑτῶν	24	ἔγγαμος
5) Δημήτριος Στ. Χουλέβας	»	19	ἄγαμος
6) Ἰωάννης Μπούφας	»	38	ἔγγαμος
7) Πίτας Μιχαήλ	»	65	»
8) Νικόλαος Γόλιου	»	45	»
9) Στέργιος Νικ. Φουλκιώτης	»	35	»
10) Τούσας Νικ. Φουλκιώτης	»	32	»
11) Δημήτριος Γρέκας	»	30	»
12) Κων)τίνος Μπαμπᾶ	»	28	»
13) Μπούσος Λέγκας	»	60	»
14) Μπούσος Μπίτσου	»	45	»
15) Κωνσταντῖνος Χλάχας	»	46	»
16) Μπούρτσος	»	48	»
17) Ἰωάννης Βάννης	»	42	»
18) Χρῆστος Μπαντῆ	»	45	»

Ἐκ Ναούσης

19) Δημήτριος Βουκόλος	»	35	»
20) Χαράλαμπος Βουκόλος	»	22	ἄγαμος
21) Ἰωάννης Τσολάκας	»	35	ἔγγαμος
22) Θεοφάνης Κοκάλης	»	»	»
23) Κων)τίνος Βλάχος	»	40	ἄγαμος
24) Δημήτριος Λούσης	»	16	»
25) Γεώργιος Δρυστελιάρης	»	40	»
26) Γεώργ. Α. Χαραυγῆς (βαρέως ἐτραυματίσθη)	»	»	»

Ἐκθεσίς ἀρχιερατ. ἐπιτρόπου Στρωμνίτζης

Παναγιώτατε,

Κατόπιν τῆς ἀπὸ 4 ἰσταμένου μηνὸς ἐπιστολῆς μου πρὸς τὸν κυριάρχην ἅγιον Στρωμνίτζης ἀπουσιάζοντα νῦν, ὡς πατριαρχικὸς ἑξαρχος, εἰς Ἀμάσειαν, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω εὐσεβῶς τῇ Ὑμ. Θ. Π. ὅτι ἐν δυσὶν ἄλλεπαλλήλῃς συνεδριάσεσιν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν μου, τῶν σωματείων τῆς πόλεως, παρόντων καὶ πολλῶν ἄλλων ἐγκρίτων πολιτῶν καὶ τῶν δέκα μιχτάριδων, καθ' ὅς διάφοροι γινώμαι καὶ σκέψεις ἀντηλλάγησαν, ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως τὴν ἐκρύθμον κατὰστασιν τῆς ἐπαρχίας, ὀφειλομένην εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ ὑπάρχοντος αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ πρὸς καταδίωξιν καὶ ἐξόντωσιν τῶν ὑπὸ διαφόρους μορφάς ἐμφανιζομένων καὶ ἐν διαφόροις δημοσίοις ὁδοῖς ἐνέδρας κατὰ τῶν διαβαινόντων ἡμετέρων ὁρθοδόξων σταινουσῶν ληστανταρτικῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν, ἐκθέσῃ ἡ ὁρθόδοξος ἑλληνικὴ κοινότης Στρωμνίτζης δι' ἀναφορῶν αὐτῆς πρὸς τὰς Α. Ἐξ. τὸν Χίλμῆ πασᾶν καὶ τὸν βαλῆν Θεσσαλονίκης.

Τὰς ἀναφοράς ταύτας, ὧν ἀντίγραφον ἀκριβὲς ὑποβάλλω εὐσεβῶς συνημμένως, ᾧδε, πρὸς γινῶσιν τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας, ὑπογεγραμμένας καὶ ἐσφραγισμένας ὑπὸ τῶν ἀξιοτίμων δημογερόντων, ἐφοροεπιτρόπων, μιχτάριδων καὶ προκρίτων πολιτῶν, προσηκόντως δὲ κεκυρωμένας ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Στρωμνίτζης, ταχυδρομικῶς καὶ ἐπὶ συστάσει τοῖς ἀρμοδίοις ἀπέστειλα εἰς Βιτώλιχ καὶ Θεσσαλονίκην τῇ 7ῇ Αὐγούστου ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 257.

Ἐν Στρωμνίτῃ τῇ 9 Αὐγούστου 1907.

Ὁ τοῦ ἁγίου Στρωμνίτζης ἀρχιερατ. ἐπίτροπος

Ἀρχιμ. Μελέτιος Κοτροζός

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἀναφορῶν τῆς Ὁρθοδόξου ἑλληνικῆς κοινότητος Στρωμνίτζης πρὸς τὰς Αὐτῶν Ἐξουχότητας τὸν Χίλμῆν πασᾶν καὶ τὸν βαλῆν Θεσσαλονίκης.

Περὶ τῆς ἐκρύθμου σημερινῆς καταστάσεως τῆς ἐπαρχίας Στρωμνίτζης.

Ἐξοχώτατε,

Οἱ ὑποφαινόμενοι, ρωμαῖοι κάτοικοι τοῦ καζᾶ Στρωμνίτζης, πιστοὶ ὑπῆκοοι τῆς κρατικῆς βασιλείας καὶ ὑποκείμενοι τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ, προαχόμεθα νὰ ὑποβάλωμεν, ὡς ἐπεταί, τὰς ἀγρίας βιαιοπραγίας, τὰς ὁποίας μετὰ μεγάλῃς δραστηριότητος ἤρχισαν, ἀπὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως μηνὸς, νὰ μετέρχωνται πάλιν τὰ

βουλγαρικά κομιτάτα κατὰ τῶν ρωμαϊκῶν χωρίων, ἅτινα ἐπὶ τινὰ καιρὸν ὑπὸ τὴν κρατικὴν αἰγίδα τῆς βασιλείας εἶχον ἀνακουφισθῇ.

»Τῇ 16 Ἰουνίου ε. ἔ. οἱ κάτοικοι τοῦ ὠριαίου ἀπὸ τῆς Στρωμνίτης ἀπέχοντος βουλγαρικοῦ χωρίου Βέλιος, ἀπήγαγον ἀπὸ τῆς μάδρας τοὺς παῖδας τριῶν ἐκ τῶν εὐποληπτοτέρων κατοίκων. Οἱ παῖδες μέχρι τοῦδε εἶναι ἄφαντοι, ἡ δὲ χωροφυλακὴ καὶ αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ οὐδὲν ἐπραξαν πρὸς σύλληψιν τῶν δραστῶν, οὐδ' ἐπελήφθησαν ἐξετάσεων πρὸς ἀνέυρεσιν ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ τῶν ἡθικῶν δραστῶν.

»Τῇ 22 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀπήγαγον εἰς τὰ ὄρη τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἐν τῷ χωρίῳ Μποριοβα μίαν καὶ μόνην ρωμαϊκὴν οἰκογένειαν ἀποτελοῦντος διδασκάλου, οὗτινος πέρυσιν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἐφόνευσαν ἐν τέκνον ἐντὸς τοῦ χωρίου. Καὶ περὶ μὲν τοῦ ἀπαχθέντος, ἄγνωστον ἐστὶν ζῇ ἢ ἀπέθανεν, ἡ δὲ ἀστυνομία καὶ αἱ δικαστικαὶ Ἀρχαί, οὔτε πέρυσιν οὔτε ἐφέτος, ἐνήργησαν ἐξετάσιν τινὰ περὶ τῶν δραστῶν ἢ τῶν συνενόχων.

»Τῇ 23 Ἰουνίου, βουλγαρικὴ συμμορία ἐκ 40 προσώπων, εἰσελθοῦσα τὸ ἐσπέρας, περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν τῆς νυκτός, εἰς τὸ χωρίον Γάπροβο, μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μουχτάρη καὶ ἔλαβε τὸν παῖδα αὐτοῦ· ἐξερχομένη δ' ἐκείθεν, συνέλαβε τὸν εἰς τινὰ γειτονικὸν οἶκον μεταβαίνοντα κοδζά-πασῆν καὶ τὸν ἕτερον αὐτοῦ υἱὸν τὸν πρεσβύτερον, καὶ, ἀφοῦ ἐφόνευσεν αὐτοὺς, παραλαβοῦσα τὸν παρ' αὐτῷ υἱὸν τοῦ μουχτάρη καὶ τὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου Νικόλαον, ἀπήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὰ ὄρη. Τὴν ἐπιοῦσαν οἱ κάτοικοι, ἐξελθόντες εἰς ἀναζήτησιν τῶν πτωμάτων τῶν συλληφθέντων, εὑρον αὐτοὺς πεφονευμένους ἀγρίως, εἰς ἀπόστασιν ὠριαίαν ἀπὸ τοῦ χωρίου, φέροντας ἄνω τῶν 60 τραυματίων διὰ μαχαίρας καὶ ἔχοντας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξωρυγμένους. Οὕτω τὸ βουλγαρικὸν κομιτάτον ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ μουχτάρη τρεῖς ψυχὰς κατέστρεψεν, ὑπελήφθησαν δὲ μόνον αἱ γυναῖκες, ἐνδεεῖς καὶ χυτοῦ τοῦ ἐπιουσίου. Οἱ ὁδηγοὶ τοῦ κακουργήματος τούτου συνελήφθησαν καὶ παρεδόθησαν τῇ δικαιοσύνῃ.

»Τῇ 7 Ἰουλίου τ. ἔ., Βούλγαροι λησταὶ ἐνδεδυμένοι στρατιωτικὴν στολὴν, εἰσελθόντες τῇ 12ῃ ὥρᾳ εἰς τὸ χωρίον Ζίμποβα, ἠπάτησαν τὸν μουχτάρη τοῦ χωρίου Μήτα, λόγῳ ὅτι ζητεῖ αὐτὸν ὁ ἐκατόνταρχος τοῦ στρατοῦ ὁ ἐν Γενή-κιοῖ, καὶ οὕτως ἐξαγκυρόντες αὐτὸν ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἀπήγαγον εἰς τὰ ὄρη· ἐκτοτε δὲ ἀγνοεῖται ἡ τύχη αὐτοῦ.

»Τῇ 30 Ἰουλίου, τινὲς τῶν ἐκ τῆς ἀγορᾶς τῆς Στρωμνίτης εἰς τὰ χωρία αὐτῶν ἐπανακαμπτόντων κατοίκων τῶν χωρίων Κοῦλες καὶ Μακρίοβα, περιπεσόντες

εἰς ἐνεδρὰν στηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου μεταξὺ τῶν βουλγαρικῶν χωρίων Σίλτσοβο καὶ Νοῦκλες, εἰς ἀπόστασιν μιᾶς ὥρας ἀπὸ τῆς Στρωμνίτης, ἐφόνευσαν τὸν ἐκ τῶν κατοίκων καὶ προϋχόντων τοῦ χωρίου Κοῦλες ὀγδοηκοντούτη γέροντα Δονέτσκο καὶ ἐτραυματίσαν τὸν ἐκ τοῦ χωρίου Μακρίοβα Βασίλειον, ἐπυροβόλησαν δὲ καὶ τριακοντάκας κατὰ τῶν λοιπῶν ὁδοιπόρων, δὲν ἡδυνήθησαν ὅμως νὰ βάλωσιν αὐτοὺς, διαφυγόντας.

»Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὸ βουλγαρικὸν κομιτάτον διωργάνωσε καὶ εἰς δύο ἄλλα μέρη ἐνεδρὰν μεταξὺ τῶν χωρίων Τυρνόβου καὶ Σεκερνίκ· εἰς τὰς ἐνεδράς δὲ ταύτας περιέπεσαν οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὸ χωρίον αὐτῶν Ζίμποβα ἐπιστρέφοντες, ἐξ ὧν ὁ μὲν Κώστας (Κωστήρ) ἐτραυματίσθη, οἱ δὲ συνοδοιπόροι φυγῇ ἐσώθησαν. Ἀξιοσημείωτον εἶναι ὅτι ὅλοι οἱ Βούλγαροι χωρικοὶ οἱ παρευρεθέντες τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς Στρωμνίτης, ἐνῶ τὰς ἄλλας Κυριακάς ἐπιστρέφουσιν εἰς τὰ χωρία αὐτῶν διὰ τῆς ὁδοῦ Σεπίλτσοβο, τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἀφέντες τὴν ὁδὸν ἐκείνην, ἐπανῆλθον εἰς τὰ ἴδια δι' ἄλλης ὁδοῦ· ἐνῶ δὲ οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Ζίμποβα ἐπανήρχοντο εἰς τὸ χωρίον αὐτῶν συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κατοίκων τοῦ χωρίου Γενή-κιοῖ, ὅτε ἐπλησίασαν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐνεδράς, οἱ Βούλγαροι τοῦ Γενή-κιοῖ, μαστίσαντες τοὺς ἵππους αὐτῶν, ἐξηκολούθησαν ἐν τάχει τὸν δρόμον ἄδοντες βουλγαρικὰ ἄσματα καὶ ἀφέντες τοὺς κατοίκους Ζίμποβα· οὕτω δὲ εἰς τὴν ἐνεδρὰν ἔπεσαν μόνον οὗτοι. Ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν δύο τούτων γεγονότων, τῆς ἐνεδράς τῆς στηθείσης ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου ἦσαν ἐνήμεροι ὅλοι οἱ χωρικοὶ Βούλγαροι, ἐνῶ δὲ τὰ λαβόντα χώραν κατηγγέλθησαν τῇ Ἀρχῇ, ἡ χωροφυλακὴ καὶ ἡ δικαστικὴ Ἀρχὴ ἠρκέσθη μόνον νὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου καὶ νὰ παρτηρήσῃ τοὺς φονευθέντας καὶ τραυματισθέντας, χωρὶς οὐδεμίαν νὰ διενεργήσῃ ἐξέτασιν μέχρι τῆς σήμερον εἴτε περὶ τῶν δραστῶν εἴτε περὶ τῶν ἡθικῶν αὐτουργῶν.

»Τὸ βουλγαρικὸν κομιτάτον, μὴ ἄρκεσθὲν εἰς τὰς θηριωδίας ταύτας, τὰς ὁποίας ἐντὸς ἐνὸς ἡδὴ καὶ ἡμίσεως μηνός διέπραξεν ἐντὸς τοῦ Καζᾶ, ἀπηγόρευσε τοῖς χωρικοῖς, ἐπὶ ἀπειλῇ φόνου, ἀπὸ τοῦ νὰ συναλλάττωνται μετὰ τῶν ρωμαϊκῶν καταστημάτων, ὅπως περιορίσῃ οὕτω τὸ ἐμπόριον τῶν ρωμαίων ἐμπόρων. Ἡ κατὰστασις αὕτη ἐξακολουθεῖ ἀπὸ δύο τριῶν ἡδὴ ἡμερῶν ἀγορᾶς, ἐννοεῖται δὲ ὅτι, ἐνεκὰ τούτου, θὰ πεινάσωσι πολλὰ οἰκογένειαι τῶν ρωμαίων. Ἐκτός τούτου καὶ πολλοί, τῶν ὁποίων ἡ τιμιότης καὶ ἡ πίστις εἶναι γνωστὰ τῇ Ἀρχῇ, ἐπροσωποκρατήθησαν διὰ

τῆς βουλγρικῆς διαβολῆς δι' αἰτίαν ἀνύπαρκτον. Ἡ δικαστικὴ Ἀρχή, καίτοι γινώσκουσα τὸ πρᾶγμα, δὲν θέλει νὰ λάβῃ αὐτὸ ὑπ' ὄψιν, ἐὰν δὲ διαρκέσῃ ἡ κατάστασις αὕτη, ἐκ τῶν πιστῶν τῇ κρατικῇ βασιλείᾳ κατόικων τῆς Στρωμνίτης, ἄλλοι μὲν φονευόμενοι ὑπὸ τῶν ληστῶν, ἄλλοι δὲ φυλακίζόμενοι διὰ συκοφαντιῶν, ἄλλοι δὲ περιοριζόμενοι ὡς εἴρηται ἐμπορικῶς θὰ καταστραφῶσι.

»Διὰ ταῦτα ἱκετεύομεν, ἐν ὀνόματι τῆς ὑψηλῆς δικαιοσύνης τοῦ Ἀνακτος, νὰ ἀποσταλῇ ὑπάλληλος, ὅπως ἐξετάσῃ ἐὰν ταῦτά εἰσιν ἢ οὐ ληθῇ καὶ ἀναλόγως ληθῶσι τὰ προσήκοντα μέτρα. Διατελοῦμεν

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὴ κοινότης Στρωμνίτης
(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ καὶ σφραγίδες)

Ἀπόσπασμα ἐκθέσεως κοινοτικῶν Ἀρχῶν Δράμας

Παναγιώτατε δέσποτα ἁγία καὶ Ἱ. Σύνοδος,

Καθῆκον ἡμῶν θεωροῦμεν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν θλιβερὸν γεγονὸς λαθὼν χώρην, πρὸ δύο ἡμερῶν, ὑπὸ τὰς ἐξῆς συνθήκας.

Ἐν τῷ χωρίῳ Βόλακ, τετράγωνον ἀπέχοντι τῆς πόλεως ἡμῶν, Βούλγαροι Κομιτατζήδες, νύκτωρ ἐπιτηθέντες κατὰ τῶν ὁμογενῶν Πέτρου Μπόζ Κουπτίου υἱοῦ τοῦ προεστώτος καὶ Ἀντωνίου Ἰωάννου, ἀγρίως ἐφόνευσαν αὐτοὺς ἐν μέσῳ τῶν οἰκείων των, μὴ καμφθέντες ἀπὸ τὰς φωνάς, τὰ δάκρυα καὶ τὰς παρκαλῆσεις αὐτῶν.

Ἐν Δράμᾳ, 26 Σεπτεμβρίου 1907.

ΔΥΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ ΠΡΑΞΕΙΣ ἐφελκύσασαι τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἰσὶν ἁλῆς πολλῶν ἐπαίνων καὶ δέον νὰ προτεθῶσι τοῖς ἐπιγενομένοις πρὸς μίμησιν. Ἡ εἰδνησις περὶ τῆς μιᾶς ἐκ τούτων προέρχεται ἐκ Πισιδείας· ἡ εἰδνησις περὶ τῆς ἑτέρας προέρχεται ἐξ Ἰωαννίνων· ἡ μὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀποστολὴν καὶ τὴν πολιτείαν τῶν διδασκάλων, ἡ δὲ ἀνάγεται εἰς τὴν βαθμιαίως καὶ κατ' ὀλίγον βελτίωσιν τῆς τύχης τοῦ ἐνοριακοῦ λεγομένου κλήρου. Ἡ μέριμνα τοῦ μητροπολίτου Πισιδείας ἐξεδηλώθη δι' ἐγκυκλίου περιεχούσης ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτὼ ἄρθρα ἐν εἰδει κανονισμοῦ τακτοποιούντος μὲν καὶ μεταρρυθμίζοντος τὰς τοῦ διδασκάλου πρὸς τοὺς μαθητὰς σχέσεις ἐπὶ τὸ ἀνθρωπινώτερον, οὕτως εἰπεῖν, τὴν δὲ πολιτείαν τῶν διδασκάλων

ζητοῦντος ἵν' ἀνυψώσῃ εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, εἰς ὃ ἀνύψωσαν κρατήσαντες τὸ γόπτρον τοῦ διδασκάλου μέχρι τῶν μέσων τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος οἱ ἀείμνηστοι διδάσκαλοι τοῦ Γένους, οἱ τὴν ἡδὲ παρασκευάσαντες τῆς πνευματικῆς τῶν ὁμογενῶν ἀναγεννήσεως. Τὸ ποιμνικὸν ἔργον τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Πισιδείας κ. Κωνσταντίνου πρέπει νὰ ὑποστηρίξῃ ἢ ἀπὸ τοῦ ἁμβωνος διδασκαλία καὶ αἱ κατ' ἰδίαν νοουθεσίαι τῶν πνευματικῶν αἱ τοσαύτην ἐπίδρασιν ἐξασκοῦσαι ἐπὶ τοῦ εὐσεβοῦς χριστιανοῦ ὅταν γίνωνται καταλλήλως, σύνδρομον ἔχουσαι καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς.

Ἡ μέριμνα τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Γερασίμου τεκμηριούται διὰ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ὑπερόγκου τῶν ἱερέων τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἀριθμοῦ, ὃν ὁ φιλογενὴς μητροπολίτης ἀρνεῖται νὰ διατηρήσῃ τόσον μέγαν, ὅσος ἦν ἄχρι τοῦδε· παρέστη δ' εὐκαιρία τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ὑπὲρ τοῦ κλήρου μερίμνης ταύτης τελευταῖον, ὅτε, θανόντος ἐνὸς τῶν ἐπτὰ ἱερέων τῆς ἐν Ἰωαννίνοις ἐνορίας τοῦ Ἀρχιμανδρείου, ἧς εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας δύνανται καὶ τέσσαρες μόνον νὰ ἐπαρκέσωσιν, ἀρνεῖται νὰ χειροτονήσῃ ἑβδομον. Ὁ μητροπολίτης Ἰωαννίνων ἐπιθυμῶν νὰ βελτιώσῃ τὴν ὑλικὴν πρῶτον, εἶτα δὲ καὶ τὴν πνευματικὴν τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου κατάστασιν διὰ χειροτονίας εὐπαιδεύτων κληρικῶν, καθῆκον ἐθεώρησε τὴν κατὰ μικρὸν ἐλάττωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἱερέων, ἵνα ἀποβῇ δυνατὴ ἡ ἀνετος καὶ ἀξιοπρεπὴς διατήρησις τοσούτων ἐφημερίων, ὅσοι ἀπαιτοῦνται δι' ἐκάστην ἐνορίαν καὶ δι' ἕκαστον τῶν χωρίων. Οὕτω δὲ καὶ νῦν διένειμε τὰς ὑπὸ τοῦ θανόντος ὑπηρετουμένας ὀρθόδοξους οἰκογενείας μεταξὺ τῶν τὰς ὀλιγαριθμοτέρας οἰκογενείας ἔχόντων ἐκ τῶν λοιπῶν ἐξ ἱερέων τοῦ Ἀρχιμανδρείου. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀπήρεσεν εἰς τοὺς ἐνορίτας, καὶ οἱ συνεθισθέντες ἀπὸ αἰώνων ἄλλως πῶς δυσηρεστήθησαν καὶ ἀννέχθησαν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα. Καὶ κρατοῦσι μὲν νῦν μεταξὺ αὐτῶν νηφαλιώτεραι σκέψεις, ἀλλ' ἡ ἐπιμονὴ εἰς τὰς ἐπιβλαβεῖς τοῦ παρελθόντος ἑξεις καθίσταται ἐμπόδιον εἰς ἐκπλήρωσιν ἐπιθυμίας καλλίστης τοῦ ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας τοῦ πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ὀρθοδόξου πληρώματος· διότι ζητοῦσι πάντες οἱ ὀρθόδοξοι κληρὸν ἐνοριακὸν ἀνεπτυγμένον, ὑγιὺς καὶ παιδεύσεως

μέτοχον, ὑγιῶς τὴν καρδίαν διαπεπλασμένον. Ἵνα χειροτονηθῶσιν οἱ τὰ προσόντα ταῦτα κεκτημένοι, λαμβανόμενοι κυρίως ἐκ τῆς τάξεως τῶν διδασκάλων, ὁμολογοῦμεν πάντες ὅτι πρέπει νὰ βελτιωθῇ πρότερον ἡ ὑλικὴ κατάστασις τοῦ κλήρου τούτου. Ἀλλ' εἰς τὴν βελτίωσιν ταύτην θέλει συντελέσει βεβαίως ὁ περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφημερίων ἐν πόλεσι καὶ χωρίοις εἰς τὸ θεμιτὸν καὶ ἀξιοπρεπὲς ὅριον. Τοῦτο λίαν ὀρθῶς ἔδειξεν ὅτι ἐννοεῖ νὰ πράξῃ ὁ μητροπολίτης Ἰωαννίνων καὶ τὴν μέριμναν αὐτοῦ ταύτην ἔδει πρῶτοι πάντων νὰ ὑποστηρίξωσι καὶ πραγματώσωσιν οἱ εὐσεβεῖς ἰωαννινῖται, ἐν οἷς συναριθμεῖται καὶ ὁ ὑποψήφιος τῶν ἐνοριτῶν Ἀρχιμανδρείου, ὅστις ἀξιοπρεπέστερον θέλει διατηρήσει βεβαίως ἑαυτὸν μένων, ὥς καὶ μέχρι τοῦ νῦν, ἐν τῇ θέσει τοῦ διακόνου.

Γινώσκουμεν ὅτι τὴν αὐτὴν τῷ σεβ. μητροπολίτῃ τῶν Ἰωαννίνων μέριμναν καὶ ἕτεροι τῶν τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας ἱεραρχῶν ἐπιδείκνυνται, ὧν ὅταν μάθωμεν λεπτομερῶς τὰς ἐπὶ τούτῳ πράξεις, τὰ ἀνήκοντα θέλομεν γράψαι. Ἐμακρηγορήσαμεν δὲ πῶς σήμερον περὶ τῶν ἐν τῇ ἐπιφανεῖ μητροπόλει τῆς Ἡπείρου γενομένων, διότι ὑπῆρξαν—ἴσως ὑπάρχουσι καὶ ἀλλαχοῦ—οἱ τῶν κακῶν τοῦ παρελθόντος συννηθίων ἀντεχόμενοι, οἵτινες πρέπει νὰ γινώσκωσιν ὅτι δικαίωμα τῶν πανιερ. ἀρχιερέων ἐστὶν ἡ χειροτονία τῶν ἱερέων καὶ ἡ φροντίς περὶ βελτιώσεως τῆς ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς θέσεως αὐτῶν, εἰς ἣν πρέπει νὰ συνδράμωσιν οἱ ποιμαινόμενοι, διότι καὶ τοσοῦτον ὑπὲρ αὐτῆς κοπτόμεθα πάντες, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου συντελοῦμεν εἰς τὴν ὑλικὴν κακοδαιμονίαν, ἥς ἕνεκα σπανιώτατα κατατάσσονται εἰς τὸν ἐνοριακὸν κλῆρον ἱερεῖς, οἷον ἔχουσιν ἀνάγκην αἰ πόλεις καὶ τὰ χωρία, ἀρκοῦμενα τό γε νῦν εἰς τοὺς σχετικῶς καλλιτέρους.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερὰ Σύνοδος.— Τῇ τρίτῃ ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀμισοῦ ὁ πρὸ διμηνίας ἀποσταλεὶς πρὸς ἐξέτασιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐν Ἀμασειᾷ καταστάσεως σεβασμ. μητροπολίτης Τιβερίουπόλεως καὶ Στρωμνίτζης κ. Γρηγόριος, ἐπαναλαβὼν τὰ ἐν τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ καθήκοντα αὐτοῦ.

Κανονικαὶ ψῆφοι.— Τῇ τρίτῃ ἐγένοντο ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ αἱ ψῆφοι τοῦ ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι ἐπισκόπου Ροδοστόλου βοηθοῦ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως. Ἐκ τῶν τεθέντων ὑποψηφίων πανοσ. ἀρχιμανδριτῶν κκ. Παΐσιου Παπαπαΐσιου καὶ Μελετίου Λουκάκη καὶ τοῦ πανοσ. πρωτοσυγκέλλου τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Ἐφέσου κ. Ἀλεξάνδρου Δήμογλου, προετιμήθη ὁ τελευταῖος, ὑποδειχθεὶς καὶ ὑπὸ τοῦ κυριάρχου μητροπολίτου, τελειόφοιτος ἀπὸ τοῦ 1902 τῆς ἱερᾶς ἐν Χάλκη Θεολογικῆς Σχολῆς, εἰδήμων τῆς ἐπισήμου γλώσσης τοῦ κράτους, ὅστις εὐχαριστήσας ἐπὶ Συνόδου ἐποιήσατο τῇ πέμπτῃ ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ τὴν ἐπὶ τῷ μεγάλῳ μνύματι νενομισμένην εὐχαριστίαν.

Ἐπισκέψεις ἐπίσημοι.— Τῇ πέμπτῃ, μετὰ μεσημβρίαν, ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἡ Α. Β. Ὑψ. ὁ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως τῆς Σαξωνίας πρίγκηψ Μάξ, ὃς συνώδευεν ὁ καθολικὸς ἱερεὺς πανοσλγ. κ. Δελαδέκ. Διερμυνέως χρῆν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἐξεπλήρου ὁ Α' γραμματεὺς τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου διδάκτωρ κ. Π. Δ. Νικολόπουλος. Τὴν ἐπίσκεψιν ἀπέδωκαν τῇ ἐπιούσῃ ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ὁ πανοσλγ. Μ. πρωτοσύγκελλος μετὰ τοῦ κ. Νικολοπούλου.

Μητρόπολις Κασανδρείας.— Ἐγγράφως ἠγγεῖλε τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν εἰς τὴν θεόθεν αὐτῷ λαχοῦσαν παροικίαν ἀφίξιν ὁ πανιερ. μητροπολίτης Κασανδρείας κ. Εἰρηναῖος, μετὰ χαρᾶς γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων ἐπαρχιωτῶν καὶ ἀγγέλλων εὐφροσύνως τὴν περὶ ἀνεγέρσεως οἰκοδομήματος ἑλληνικῆς σχολῆς ἐν Πολυγύρῳ φιλογενῇ τῶν κατοίκων μέριμναν.

Κανονικὴ ἄδεια.— Ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν, τυχὼν τῆς ἀπαιτουμένης συνοδικῆς ἀδείας, καθὼς ἐγκαίρως ἐγράψαμεν, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Καλλιουπόλεως καὶ Μαδύτου κ. Ἱερώνυμος.

Μητρόπολις Νευροκοπίου.— Οἱ ἐν Ξάνθῃ διαμένοντες ὀρθόδοξοι ἐκ Νευροκοπίου δι' ἐπιστολῆς ὑπέβαλον τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τοῦ νέου μητροπολίτου Νευροκοπίου κ. Δαμασκηνοῦ.

Μονὴ Πάτμου.— Διεξαχθεῖσάν ἐσχάτως τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς ἐν Πάτμῳ βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεο-

λόγου, ἀνεδείχθησαν ἡγούμενος μὲν ὁ πανοσ. ἀρχιμ. κ. Νεκτάριος Ἰωαννίδης, ὁ πρὸ τριακονταετίαν χρηματίσας δευτερεύων διάκονος τοῦ πατριάρχου Ἰωακείμ Β', μέλη δὲ τοῦ ἡγουμενικοῦ συμβουλίου οἱ ὁσιώτατοι πατέρες κκ. Ἰεζικὴλ Ἰατρόπουλος, Ἀβέρκιος Γκίνης, Θεοδώρητος Πολυχρονιάδης, πρὸ τεσσαρακονταετίας ὑπηρετήσας ὡς διάκονος τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Νικομηδείας, Ἰλαρίων Ψανουδάκης, Εὐθύμιος Σκοπελίδης καὶ Γρηγόριος Φτέρης, καὶ ἐκκλησιαρχὴς ὁ πανοσ. κ. Θεόκλητος Νικηφοράκης.

Ἐθν. Φιλανθρ. Καταστήματα.—Μέλος ἀντιπροσωπεῦον τὸ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον ἐν τῇ ἐφορίᾳ τῶν ἐθνικῶν φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων ὠνομάσθη κατὰ τὴν χθεσινὴν διοικητικὴν τοῦ Συμβουλίου συνεδρίαν ὁ ἀξιότιμος σύμβουλος κ. Π. Τσαούσογλου, ἀντὶ τοῦ παραιτήσιν ἀμετακλήτως ὑποβαλόντος ἀξιοτίμου κ. Γ. Κάρταλη.

Ὁρφανοτροφεῖον θηλέων.—Μέλος ἀντιπροσωπεῦον τὸ Συμβούλιον ἐν τῇ ἐφορίᾳ τοῦ ἐν Πρωτῇ ἔθν. Ὁρφανοτροφείου τῶν θηλέων Σινιόσογλου, ἀντὶ τοῦ κ. Στ. Καραθεοδωρῆ, ὠνομάσθη ὁ ἐκ τῶν συμβούλων ἀξιότιμος κ. Παῦλος Ἀλ. Καραθεοδωρῆ.

Ἀστικὴ Σχολὴ Μαρασλῆ.—Ἐφοροὶ τῆς πατριαρχικῆς ἀστικῆς σχολῆς Μαρασλῆ διωρίσθησαν ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδρίᾳ τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου, ἀντὶ τῶν παραιτησαμένων κκ. Γ. Δ. Τσιραγγέλου, (ἱατροῦ) καὶ Ἐμμ. Κ. Ἰσχυρίδου, οἱ κκ. Ρωμύλος Σπαθάρης καὶ Ἰ. Καραγιαννάκης.

Φιλογενεῖς πράξεις.—Ὁ ἐκ Πλατάνου (Τσιναρίου) τῆς ἐπαρχίας Νικομηδείας κ. Ἀπόστολος Στωικίδης, κατ' ἃ τῷ κυριάρχῳ μητροπολίτῃ ἐδήλωσεν, ἀνελαβε τὴν δι' ἐτησίας χορηγίαν τριακοντα ὀθωμανικῶν λιρῶν διατήρησιν νηπιοπαρθεναγωγείου ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ, ἐξασφαλίσας εἰς τὸ διηνεκές τὴν τοῦ σχολείου τούτου συντήρησιν. Ἡ Ἑκκλησία ἐγγράφως διεβίβασεν εὐχαριστίας καὶ εὐχὰς εἰς τὸν φιλόπαικτον χορηγόν.

Μητρόπολις Βοδενῶν.—Ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος ἐν Γένιτζε τῆς ἐπαρχίας Βοδενῶν, ἀντὶ τοῦ ἀνακληθέντος πανοσ. κ. Προκοπίου, διωρίσθη ὁ ἐκ τῶν τελειοφοίτων τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολῆς ὁσιολογ. κ. Βασίλειος Μυγκριώτης.

Περιοδευταί.—Τυχὼν πρὸ κειροῦ τῆς συνοδικῆς

ἀδείας, ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Χαριουπόλεως κ. Φιλόθεος, βοηθὸς τοῦ σεβ. μητροπολίτου Ἡρακλείας.

Χοροδοσία.—Τῇ κυριακῇ, ἡ Α. Θ. Π. ἐχοροστάτησεν ἐν μέσῳ πολλοῦ ἐκκλησιασματος ἐν τῷ ἐν Μεσαχώρῳ ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Φωκᾶ, ἄγοντι τὴν πνεύριον αὐτοῦ τῇ προτερσίᾳ, 22 λήγοντος.

Ζάππειον Ἐθν. παρθεναγωγεῖον.—Τῇ δευτέρᾳ ἐγένετο ἡ ἐναρξὶς τῶν μαθημάτων τοῦ Ἐθν. Ζαπείου παρθεναγωγείου, μετὰ τὸν νενομισμένον ἁγιασμόν, τελεσθέντα ὑπὸ τοῦ σεβασμ. προέδρου τῆς ἐφορίας αὐτοῦ μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Κωνσταντίου.

Ἑκκλησιαστικὴ μουσικὴ.—Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς ἐν Ἀθήναις μουσικῆς ἐφημερίδος «Φόρμιγγος» ὁ διευθυντὴς αὐτῆς ἐκδίδει προτεταγμένην τινὰ δῆλωσιν «ἀντὶ ἀπαντήσεως» εἰς διατριβὰς ἐλλογίμου συνεργάτου τῆς «Ἑκκλησ. Ἀληθείας», εἰδήμονος τῆς μουσικῆς, ὃν οὐχὶ ἀπὸ ἀποκλείει «λιβελλογράφον» καὶ «ἐκχύνοντα ἐμπάθειαν καὶ φθόνον» κατὰ τινος ἐν τῇ «Φόρμιγγι» γράφοντος αὐτεπαίνως, ἀλλ' οὐχὶ εὐγενῶς προκαλέσαντος τὴν διὰ τῆς «Ἑκκλησ. Ἀληθείας» ἀντίρρῃσιν παρὰ δόξαν τινῶν διηγήσεων, ἃς ἡμεῖς ἀπεκχέσαμεν μουσικοῦς ἀφορισμούς. Ἐν τούτοις ὁ διευθυντὴς ἐχρυσυντάκτης τῆς «Φόρμιγγος» δείκνυται εὐπαράλογιστος, συμμεριζόμενος μὲν τὸν ἥμιστον εὐχάγων τρόπον, ὃν μετέρχεται κατὰ τὰς δῆθεν ἐπιστημονικὰς αὐτοῦ συζητήσεις ὁ συνεργάτης ἐκείνης, πικρὰς προκαλῶν καὶ τὰς ἀπαντήσεις, καταγινώσκων δὲ τῶν ἄλλων εὐσυνειδησίας ἐλλειψίν, ἐνῶ ἐπὶ παρεμφεροῦς τινος, μᾶλλον προσωπικῆς, ὑποθέσεως ὁμολογεῖ ὅτι «ἀγνοεῖ τὰ ἰδιαιτέρᾳ τῆς πατριαρχικῆς αὐλῆς» κλπ. Καὶ ἐπιτρέπει ἄλλοις ἄρα νὰ φρονῶσιν ὅτι ὡς τὰ περὶ προσώπων οὕτω καὶ τὰ πράγματα γινώσκει κατ' ὅμοιον τρόπον, ὅργανον γινόμενος τῶν τὴν ἱερὰν μουσικὴν «πρωτοτύπως» σωζόντων καὶ τὴν δῆθεν αὐτῆς ἱστορίαν γράφοντων ἐπὶ χρηματισμῷ καὶ φήμῃ κούφῃ, ἧς τὰς εἰς ἄρα λυομένας πομπόλυγας οἱ ἴδιοι κατὰ σκευὴν οὐκ αὐτοὶ δ' οὐτοὶ καὶ διαδίδουσιν, ἀτυχῶς διὰ τῆς ἀγνοούσης αὐτοῦ «Φόρμιγγος», ἥ τινος κυμβάλου ἀλγάζοντος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Ἀπεβίωσε τῇ τρίτῃ ἐν ἡλικίᾳ ἐξήκοντα δύο ἐτῶν ὁ ἐκ τῶν πατριαρχικῶν ὑπαλλήλων Νικόλαος Νικολαΐδης. Ἐν Κωνσταντινουπόλει γεννηθεὶς καὶ σπουδᾶς ἐπὶ τινι ἔτη ἐν τῇ Μ. τοῦ Γ. Σχολῇ

κατέλιπε τὸ ἐδῶλιον τοῦ μαθητοῦ πρὸ τεσσαράκοντα ἐπτὰ σχεδὸν ἐτῶν καὶ εἰσῆλθεν ὡς ὑπάλληλος εἰς τραπεζιτικὸν κατὰστημα, μετὰ ζήλου καὶ τιμιότητος ἐργασθεῖς. Τῷ 1879 συσταθέντος ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τοῦ γραφείου τῆς ἐξελέγξεως τῶν διαχειρίσεων τῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἱερῶν ναῶν, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης εἰς τὸν μακαρίτην Νικολαΐδην ἀνέθηκε τὴν σπουδαίαν ἐργασίαν ταύτην, ἥς ἀποτέλεσμα κοινωφελὲς ἐγένετο ἡ βαθμυδὸν βελτίωσις τῆς ἐλεεινῆς οἰκονομικῆς πολλῶν ναῶν κατὰστάσεως. Τὸν εὐόρκως τὸ καθήκον αὐτοῦ ἐκπληροῦντα χρηστὸν ὑπάλληλον, ὃν ἡγάπων πάντες διὰ τὸ χάριεν τῶν τρόπων καὶ τὸ εὐέντευκτον, καρδιακὴ νοσὸς προσβαλοῦσα πρὸ τινων ἐτῶν ἐπήνεγκε καὶ τὸν θάνατον, λυπήσαντα βαθέως τὴν τε Α. Θ. Π. καὶ πάντας τοὺς φίλους καὶ γνωρίμους, μεθ' ὧν ἀπὸ τοσοῦτου καιροῦ συνειργάζετο. — Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία, ἥς προέσταντο οἱ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίται Καστορίας, Κοζάνης καὶ Λέρου, ἐψάλη ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, ἐν ᾧ παραμένων καὶ ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἀνέγνω τὴν ἐπὶ τοῖς κηδευομένοις συγχωρητικὴν εὐχὴν προελθὼν ἐκ τῆς ὥρας πύλης. Ἐπικήδειον ἀπήγγειλεν ἐπ' αὐτῶν ὁ ἱερολγ. διάκονος κ. Εἰρηναιός. Ὁ ἀείμνηστος Νικολαΐδης ἀγαθὴν λείπει μνήμην ὑπαλλήλου καὶ φίλου χρηστοῦ καὶ φρονίμου, οὐδέποτε δ' ἠθέλησε ν' ἀναμιχθῇ εἰς διοικήσιν ἱδρυμάτων κοινῶν, καὶ μόνον δις ἢ τρίς, ἐκ διαταγῆς πατριαρχικῆς, ἀπεδέξατο τὰ καθήκοντα μέλους τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ. — Τὸ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον ἐνέκρινε νὰ ἐκφρασθῇ ἐγγράφως ἡ θλίψις αὐτοῦ πρὸς τὴν χήραν κ. Ζωὴν Ν. Νικολαΐδου.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Note verbale τῆς Αὐστριακῆς Πρεσβείας,
ὕπ' ἀρ. 1286.

Κατ' ἐντολὴν τῆς ἐαυτῆς Κυβερνήσεως. ἡ Α. καὶ Β. Πρεσβεία λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσῃ εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, συνημμένως ᾧδε, ἐπιστολὴν τοῦ πανιερωτάτου Μητροπολίτου Ἑρσεκίου κ. Π. Ζέμπνιτς ὑπὸ ἡμερ. 21 Ἰουλίου 1907, ἀρ. 616, δι' ἧς ὁ εἰρημένας ἱεράρχης ὑποβάλλει τῇ Αὐτοῦ Παναγιότητι τῷ Πατριάρχῃ Ἰωακείμ τῷ Γ' ἀντίτυπον τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1906 ἡμερολογίου τῆς ἐπαρχίης Ἑρσεκίου.

Νεοχώριον, 1 Σεπτεμβρίου 1907.

Ἐπιστολὴ τοῦ Μητροπολίτου Ἑρσεκίου

ἀρ. 116, 1907

Παναγιώτατε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι, μετὰ μεγίστου σεβασμοῦ, συνημμένως ᾧδε ἐν ἀντίτυπον τοῦ «Ἡμερολογίου» τῆς θεοσωστού μου ἐπαρχίης τοῦ ἔτους 1906.

Ἀσπαζόμενος κτλ.

Ἐν Μοστάρ, τῇ 12 Ἰουλίου 1907.

Μητροπολίτης ΠΕΤΡΟΣ

Τὸ Ἡμερολόγιον τοῦτο, συντεταγμένον καὶ ἐκδιδομένον ὑπὸ τῆς Μητροπόλεως, κατὰ τὴν κρατοῦσαν παρὰ ταῖς ἐν Αὐστρίᾳ ὀρθοδόξοις ἐκκλησίαις συνήθειαν, περιέχει ἐν σελ. 59 στατιστικὰς πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἐπαρχίης κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1906.

Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας ὁ ὁλικὸς ὀρθόδοξος σερβικὸς πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίης ἀνῆρχετο εἰς 110,243 ψυχάς.

Ὑπῆρχον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ 8 πρωτοπρεσβυτερεῖα, 58 ἐνορία, 837 πόλεις καὶ χωρία, 4 μοναστήρια, 142 ἐκκλησίαι, 59 ἱερεῖς ἑγγαμοί, 11 ἱερομόναχοι, 1 διάκονος ἑγγαμὸς.

Κατὰ τὸ ἔτος 1906 συνέβησαν 4,010 γεννήσεις, 2,066 θάνατοι, 828 γάμοι. Ὑπῆρχον 49 παράνομοι συμβιώσεις.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος μετέστησαν, ἐξ ἄλλων θρησκευμάτων ἢ δογμάτων, εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν 3, ἐκ τοῦ ὀρθοδόξου δὲ δόγματος εἰς ἄλλας ἐκκλησίας 2.

Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1905—6 ὑπῆρχον 22 σερβικαὶ ὀρθόδοξοι δημοτικαὶ σχολαὶ μετὰ 33 διδασκάλων καὶ 1556 μαθητῶν καὶ μαθητριῶν. 75 δημοτικαὶ σχολαὶ, ἐν αἷς ἐδίδασκον 43 διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι ὀρθόδοξοι (ἀπέναντι 93 ἑτεροδόξων), ἐφοίτων δὲ μαθηταὶ ὀρθόδοξοι 1921.

Ἐπίσης εἰς τὰς μεσαίας καὶ ἐπαγγελματικὰς κυβερνητικὰς σχολὰς ἐφοίτων μαθηταὶ ὀρθόδοξοι 217.

Ἐκκλησία Ρωσσίας

Τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς ἐν Πετροπόλει ἀγιωτάτης διοικήσεως Συνόδου «Ἐκκλησιαστικαὶ Εἰδήσεις»

ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτοῦ τεύχει (1 αὐγούστου ἐ. ἔ. ἀρ. 31) δημοσιεύει τὰ ἐξῆς· ἡ Α. Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ τῇ 28ῃ ἰουλίου ἐ. ἔ. ηὐδόκησε νὰ ἐπικυρώσῃ ἔκθεσιν τῆς ἀγιωτάτης Συνόδου, δι' ἧς προάγεται εἰς τὸ ἐπισκοπικὸν ἄξιωμα ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἐν Ρώμῃ ἐκκλησίας τῆς ρωσικῆς πρεσβείας Βλαδὶμηρος ὑπὸ τὸν τίτλον Κρονστάνδης ἐν τῇ ιδιότητι τετάρτου βικαρίου τῆς ἐπαρχίας Πετροπόλεως ἐξαχρωμένου παρὰ τοῦ μητροπολίτου Πετροπόλεως καθήκοντα δ' ἔχοντος νὰ διευθύνῃ τὰς ἐν Εὐρώπῃ ρωσικὰς ἐκκλησίας ἐξαχρωμένων τῶν ἐν Κωνσταντίνου καὶ Ἀθηνῶν τοιούτων διατηρουμένων συνάμα καὶ τὰ καθήκοντα προϊσταμένου τῆς ἐν Ρώμῃ ἐκκλησίας τῆς αὐτοκρατορικῆς πρεσβείας. Πρὸς καθορισμὸν δὲ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ρηθέντος ἐπισκόπου ἐπὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξαχρησιμοποιήσαντος καὶ διευθυνομένου κλήρου καὶ τῶν σχέσεων πρὸς τὸν μητροπολίτην Πετροπόλεως, μεταρρυθμιζομένου καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ρώμῃ πρεσβείας, θὰ συνταχθῇ ἰδιαίτερον κατ' ἐκτετακτικὸν τῆς ἀγιωτάτης Συνόδου ὀρίζον συνάμα καὶ τὰ ἀπαιτηθησόμενα δι' αὐτὸν (τὸν ἐπίσκοπον) πρὸς συντήρησιν κλπ. ἔξοδα εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως τοῦ μηνύματος καὶ τῆς χειροτονίας τοῦ ἀρχιεπισκόπου Βλαδὶμηρου γεννησομένης ἐν Πετροπόλει.

Ἐκκλησία Ἑλλάδος

Ἱερά Σύνοδος.—Ἐκλήθησαν διὰ βασιλικῆς διατάγματος οἱ πανιερί. ἐπίσκοποι Κεφαλληνίας κ. Δαμασκηνός, Ἡλείας κ. Δαμασκηνός, Μεσσηνίας κ. Μελέτιος καὶ ὁ πρὸ μικροῦ χειροτονηθείς Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Γερμανός ὅπως, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Θεοκλήτου, ἀποτελέσωσι τὴν ἱεράν διοικοῦσαν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1907 μέχρι Σεπτεμβρίου προσεχοῦς ἔτους.—Ἦδη οἱ ἐκ τῶν τέως συνοδικῶν μελῶν πανιερί. ἐπίσκοποι Φωκίδος κ. Ἀμβρόσιος καὶ Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος κ. Εὐθύμιος κατέλιπον τὰς Ἀθήνας, μεταβάντες ὁ μὲν πρῶτος εἰς τὴν θεόθεν αὐτῷ λαχοῦσαν παροικίαν, ὁ δὲ δεύτερος εἰς τὰ ἱαματικὰ λουτρά τοῦ Λουτρακίου, χάριν τῆς υἱείας αὐτοῦ.

Ἐκκλησίαι ἐν τῇ διασπορᾷ

Ἑλληνικὴ κοινότης Σούδδουρου.—Εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινότητα Σούδδουρου τοῦ Καναδά, περὶ

τοὺς ἐκτὸν πενήντα ἀριθμοῦσαν ὁμογενεῖς, κληθεῖς ἐτέλεσεν ἱεράς τινος τελετὰς ὁ ἐν Μόντ-Ρεάλ (Καναδᾷ) ἐφημέριος πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Ἀγαθόδωρος Παπαγεωργόπουλος.

Κοινότης ἑλλήνων Βιρμινγκάμης.—Ἀπὸ μηνὸς ἡδὴ ἤρξατο λειτουργοῦμενος ὁ ὑπὸ τῆς ἑλλήνων ὀρθοδόξου κοινότητος ταύτης ἀντὶ 50000 φράγκων ἀγορασθεὶς ἱερός ναός. Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἱεροτελεστιῶν ὁ πανοσιολ. ἐφημέριος τῆς κοινότητος κ. Ἰωακείμ Ἀντωνίου κατ' ἑλλητικὴν ἀπὸ τῆς ἑλλήνων προτρέψας τοὺς ὁμογενεῖς ἐν στερεῶς ἔχονται τῶν πατρῶν ἑθῶν, δογματῶν καὶ παραδόσεων.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Ἡλίας Σκαναβῆς, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπήκοος ὁθωμανός, τέως μὲν κάτοικος Ὑψωμαθείων καὶ τῇ ἐπαγγελμα βυρσοδέψης ἐν Καζλῆ-τσεσμέ, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον καὶ ὥραν 2αν εὐρωπαϊστὶ μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μίαν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ δικαστηρίου ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ συζύγου Ρωμυλίας Ἡλίας Σκαναβῆ, τὸ γένος Ι. Δημητριάδου, χριστιανῆς ὀρθόδοξου, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης, ὑπηκόου ὁθωμανῆς καὶ κοτοίκου Ὑψωμαθείων, ἐπὶ διατροφῇ. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγή περὶ διατροφῆς δικασθῆσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρῶσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδομένων ἐφημερίδων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 1 αὐγούστου 1907

Ὁ προεδρεύων

Ὁ Μ. πρωτοδύκελλος ΚΑΛΑΙΝΙΚΟΣ

ὁ γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος

Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομὰς ὀφείλοντες εἰς τὴν «Ἐκκλησιαστικὴν Ἀλήθειαν» ὅπως σπεύσωσιν, ἀποστείλωσιν αὐτάς.

Οὐδὲν φύλλον τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ἀπολεσθὲν ἀναπληροῦται δωρεάν, ἀλλ' ἐπὶ καταβολῇ 60 παράδων διὰ τὸ ὀκτασέλιδον καὶ 60 παράδων διὰ τὸ δωδεκάσέλιδον τεύχος. Τὸ παρὸν τιμᾶται 3 γροσίων.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ